

[Dorte Bennedsen]

tage sig det politiske ansvar, som er hans, og tage stilling til, om de skal udsendes af landet. Vi vil ikke ad bagdøren have indsmuglet tyske tilstande, hvor man har begrebet »tålte flygtninge«, altså folk, som ikke har fået opholdstilladelse, men som heller ikke udsendes af landet.

Socialdemokratiet kan støtte det foreliggende lovforslag, nr. L 211, men vil som sagt under udvalgsarbejdet se nærmere på, hvilken personkreds det skal omfatte, og med det her sagte har vi også taget stilling til beslutningsforslaget, nr. B 50, som vi afviser.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Fru Dorte Bennedsens interessante tale giver mig anledning til et enkelt spørgsmål, som jeg til gengæld mener er centralt. Det, jeg gerne vil bede fru Dorte Bennedsen oplyse, er, hvordan et lovforslag eller en lov af denne karakter kan forenes med ideen om og placeringen af et flygtningeævn.

Da vi i 1983 blev enige om udlændingeloven, var Flygtningenævnet kernen til hele fornyelsen. Man skulle frigøre disse ømfindtlige sager for politisk indblanding og i stedet have et organ af – som det blev sagt – domstolslignende karakter, der kunne træffe den endelige afgørelse; men når man, som det her er foreslået, i en række sager, efter at Flygtningenævnet efter et grundigt arbejde har truffet en afgørelse, lovgivningsmæssigt kasserer hele bunken, hvad er der så tilbage af, at Flygtningenævnet skulle træffe den endelige afgørelse, og at det skulle have en domstolslignende karakter? Jeg forstår endda af en udtalelse af Socialdemokratiets formand, at man har planer om at udvide dette lovforslag til andre grupper, så man måske næste gang siger, at nu er det alle afrikanere – eller måske russere eller andre – som i modsætning til afgørelsen i Flygtningenævnet alligevel får et retskrav på opholdstilladelse. Hvad skal det føre til? Er det ikke en fuldstændig undergravning af det flygtningeævn, vi var enige om at oprette?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det forekommer mig lidt pudsigt, at jeg som ikkejurist skal oplyse en jurist og tidligere ju-

stitsminister om, at Flygtningenævnet tager stilling til asylansøgninger, altså til, om de pågældende er berettigede til at få flygtningestatus her i landet.

Hvis hr. Ninn-Hansen havde hørt efter, ville han have hørt, at jeg sagde, at Socialdemokratiet har taget Flygtningenævnets afgørelser på dette punkt til efterretning; vi sætter ikke spørgsmålstegn ved dem. Men vi sætter spørgsmålstegn ved de tidsrammer, der er anvendt her. Dette handler om tidsforbruget – der er efter vor opfattelse gået alt for lang tid. Og jeg vil også gerne i den forbindelse sige til hr. Ninn-Hansen, at hvis han havde hørt efter, havde han også hørt, at jeg på Socialdemokratiets vegne – og det var også det, der lå i hr. Svend Auken's bemærkninger på det pågældende pressemøde – pegede på, at der kunne være andre, der var i samme situation som de statsløse palæstinensere; ministeren var også inde på det.

Dette drejer sig om de tidsmæssige rammer, og jeg kan i denne forbindelse oplyse, at den 19. december 1991 besluttede den borgerlige regering i Sverige, at man netop ville indføre regler, hvor man sagde: Der er en gruppe, som har været her for længe; nu får den opholdstilladelse, og så skal vi fremover have bragt tiderne ned. Det, vi ønsker her, er på grund af det tidsmæssige forbrug i disse sager en handling, der er en fuldstændig parallel til det.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg hørte udmærket, hvad fru Dorte Bennedsen sagde. Jeg sagde endda, at det var en interessant tale. Det var måske en overdrivelse, men det sagde jeg faktisk.

Jeg forstår, at fru Dorte Bennedsen intet har at indvende imod Flygtningenævnets behandling af sagerne. Det har som altid behandlet sagerne sagligt og grundigt – alt i orden. Men så ændrer man afgørelsen; det er dog det relevante. Man siger i modsætning til, hvad Flygtningenævnet er kommet til, at nu skal hele denne gruppe have et retskrav på opholdstilladelse. Så hjælper det jo ikke så forfærdelig meget, at man glæder sig over behandlingen, når man fuldstændig ændrer det, der var hele meningen: at den endelige afgørelse skulle træffes i Flygtningenævnet.